Slăvit să fii slăvit Isus,
ce biruinţă ne-ai adus,
ce praznic sfânt ne-ai pregătit,
/: în veci să fii slăvit! :/

În veci să fii slăvit,
Mântuitor iubit,
că-n harul Tău ne-ai dăruit,
tot ce-am nădăjduit,
mai mult de ce-am nădăjduit,
în veci să fii slăvit.

Eram căzuţi când Te-am strigat,
Tu strigătul ne-ai ascultat,
cu braţ înalt ne-ai izbăvit,
/: în veci să fii slăvit! :/

În veci să fii slăvit,
Mântuitor iubit,
că-n harul Tău ne-ai dăruit,
tot ce-am nădăjduit,
mai mult de ce-am nădăjduit,
în veci să fii slăvit.

Din noaptea grea pe toţi ne-ai scos,
la locul larg şi luminos,
ne-ai dat mai mult de ce-am gândit,
/: în veci să fii slăvit! :/

În veci să fii slăvit,
Mântuitor iubit,
că-n harul Tău ne-ai dăruit,
tot ce-am nădăjduit,
mai mult de ce-am nădăjduit,
în veci să fii slăvit.

Cu cei atât de mult iubiţi,
stăm iar cântându-Ţi fericiţi,
tot ce-am cerut ne-ai împlinit,
/: în veci să fii slăvit! :/

În veci să fii slăvit,
Mântuitor iubit,
că-n harul Tău ne-ai dăruit,
tot ce-am nădăjduit,
mai mult de ce-am nădăjduit,
în veci să fii slăvit.

**Doar lacrimile pot vorbi,
ce sfânt ni-e plinul
inimii,
azi n-avem grai mai
fericit,
/: în veci să fii slăvit! :/**

În veci să fii slăvit,
Mântuitor iubit,
că-n harul Tău ne-ai dăruit,
tot ce-am nădăjduit,
mai mult de ce-am nădăjduit,
în veci să fii slăvit.

Ce scurte clipe-acum ne par,
toţi anii lungi de chin amar,
cu ce mult har i-ai copleşit,
/: în veci să fii slăvit! :/

În veci să fii slăvit,
Mântuitor iubit,
că-n harul Tău ne-ai dăruit,
tot ce-am nădăjduit,
mai mult de ce-am nădăjduit,
în veci să fii slăvit.